

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ МОЛОДІ ПРО ЖОВТЕНЬ

СЛУХАЧІ ГАРТКІВ СИСТЕМИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ ОБЛАСТІ В ПОНЕДІЛОК 14 ЛИСТОПАДА ПОЧАЛИ ГРУПТОВНО ВИВЧАТИ ДОПОВІДЬ ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА «ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ І ПРОГРЕС ЛЮДСТВА» НА УРОЧИСТОМУ ЗАСІДАННІ ЦК КПРС, ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР І ВЕРХОВНОЇ РАДИ РРФСР, ПРИСВЯЧЕНОМУ 60-Й РІЧНИЦІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

КОМПАНІЄВСЬКИЙ РАЙОН

Старшино готувався до першого заняття по вивченню доповіді Л. І. Брежнєва «Великий Жовтень і прогрес людства» В. Д. Сребняк — пропагандист гуртка «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії» районної лікарні. Опрацював роботу В. І. Леніна «Дві тактики соціал-демократії у демократичній революції», «Головне завдання наших днів», дібрав газетні й журнальні матеріали, які допомогли краще розкрити тему. Разом зі слухачами підготував плакати, діаграми про розвиток охорони здоров'я в країні, республіці, районі, замовив для перегляду кінофільм «Перемога Жовтня».

Все це дало змогу пропагандистові провести заняття цікаво, ефективно.

В. Д. Сребняк уклав використав текст нової Конституції СРСР, зокрема ті її статті, де йдеться про молоді. Він прагнув, аби кожен слухач гуртка ясно зрозумів таке поняття, як «розвинутий соціалізм». Розповідями про успішність зростаючих соціалістичних відносин, наводив приклади з життя району. Запропонував на заняття виступати праців районної лікарні Е. Ю. Євгена, Є. В. Бойко своїми виступами доповнили розповідь пропагандиста.

МАЛОВИСКІВСЬКИЙ РАЙОН

Слухачі сорока п'яти гуртків і теоретичних семінарів системи комсомольської політосвіти провели заняття по першій з тем вивчення доповіді товариша Л. І. Брежнєва.

«Радянський Союз в авангарді соціального прогресу». Щоб висвітлити це питання, Євдокія Кривоножко, помічник пропагандиста гуртка «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії», не тільки користувалася рекомендованою літературою, повою Конституцією СРСР, а й уміло використала виготовлене напередодні уявлення. Слухачі Валентина Дем'як, Олена Негрба, Микола Василевський, які виступили на занятті, вміло пов'язували роботу комсомольської організації районної організації з темою заняття.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЩЕ НА ПОЧАТКУ десятої п'ятиріччя комсомольці Світловодського заводу чистих металів виступили з цінною ініціативою — взяти якість продукції, що випускається, під свій контроль, працювати під девізом «П'ятиріччя ефективності і якості — комсомольську гарантію!». Природно, що на звітно-виборній конференції мали б говорити всі про підсумки цієї корисної справи, про перший досвід. Як не як, минає вже другий рік. Але на конференції ніхто, крім першого секретаря міського комсомолу Анатолія Діброви, й не згадав про ініціативу.

А сказати комсомольцям було про що. 28-ми видам продукції заводу присвоєно державний Знак якості — і в цьому заслуга кожного з більш як тисячі членів організації. Досить ефективно працював і заводський комсомольський штаб якості. Значить, було про що говорити.

...Коли минулого року Світловодський міський комсомолу сформував почин молодих металургів, його підхопили в усіх комсомольських організаціях міста. На базі їх відповідалних ділянок виробництва було створено комсомольські пости якості. Тоді ж один із них позвав діяти й на дільниці № 1 третього цеху заводу чистих металів. І діяв він так ефективно, що тепер навіть дивуються, як без нього обходились раніше.

— Майже п'ятсот тисяч карбованців — ось річна економія від діяльності комсомольського поста якості, — розповідає начальник дільниці Владислав Миколайович Шевченко. — Двадцять чоловік працює тут. Усі комсомольці. А очолює їх парторг дільниці Ніна Олександрівна Кукса.

В. В. Стороженко, майстер передової зміни першої дільниці цеху № 3, доповнює:

— Наше виробництво відзначається великою складністю. Щоб продукція побачила світ, треба виконати близько тридцяти технологічних операцій. Зрозуміло, що на кожній може бути брак. І якщо браку не помітиш у початковій стадії технологічного ланцюжка, то він усе

ниці В. М. Шевченка деструктивно виконати соціалістичне зобов'язання на честь 60-річчя Жовтня. Продуктивність праці за два останні роки зросла майже на 33 проценти, надпланової продукції виготовлено на суму понад 2 мільйони карбованців.

Звичайно, це результат не тільки здійснення комсомольського контролю за якістю. Тут і результат поліпшення технології, творчого пошуку оптимізаторів, підвищення професійної майстерності, використання передового досвіду робітників. Комсомольська ініціатива підняла на вищий щабель усі ці рушії виробництва.

На конференції комітет комсомолу вдовольнився лише одним фактом: почин прозвучав. А далі — що едається зрозуміло, ініціатива знайшла б підтримку значно більшу, якби комсомольські активісти з початку встановили контроль над її впровадженням, а не пустили справу на самоплив.

Незабаром відбувається міська звітно-виборна комсомольська конференція. Ініціатива варта того, щоб про неї поговорити серед широкого загалу активістів, визначити шляхи енергійнішого її впровадження. За це агітують уже конкретні, сьогорішні результати. А як розвивалася ініціатива світловодців в області? Яка роль у цьому комітетів комсомолу, комсомольських організацій? Час підбити підсумки, зробити глибокий аналіз результатів почину на місяці. На обласній комсомольській конференції має відбутися предметна розмова про змагання під девізом «П'ятиріччя ефективності і якості — комсомольську гарантію!»

С. ТИШКО,
позаштатний кореспондент
«Молодого комуніста»
м. Світловодськ.

На трибуну обласної комсомольської конференції

ЗАМОВЧАНІЙ ПОЧИН

400000 КАРБОВАНЦІВ
ЗЕКОНОМИЛИ КОМСОМОЛЬЦІ
ОДНОГО ПОСТА ЯКОСТІ. АЛЕ НІ
ПРО НИХ, НІ ПРО ІХНЮ СПРАВУ
НЕ ПРОЛУНАЛО ЖОДНОГО
СЛОВА НА ЗАВОДСЬКІЙ
ЗВІТНО-ВИБОРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

одно впливає на останній. Виходить так, що всю стадію обробки пройшов бракований вид продукції. Отже, люди працювали, по суті, марно. Тому й за ходом виготовлення продукції на проміжних стадіях обробки стежать контролери. І якщо вони раніше лише констатували наявність браку, то тепер стараняться, щоб не допустити його, аналізують причини, види браку. Кожен робітник (а їх у зміні 50) відразу бачить, де допущено помилку, робить усе, аби її виправити. Легше стало підбивати підсумки, дійовішим стало соціалістичне змагання. Тому не одні «спасибі» заробили наші контролери Валя Палій, Люда Веселій, Володимир Іщенко та інші.

Ефективна робота комсомольського поста якості дала змогу діль-

УРОЖАЙ-77

ПЕРШИЙ СЕРЕД ВОДІВ

Успішно завершують сільськогосподарський рік бурякводи Кіровоградщини. Більш як у півтора раза перевищили план продажу цукрової сировини державі трудівники Світловодського, Петрівського, Онуфріївського районів, а всього понад завдання господарства області доставили на приймальні пункти майже один мільйон тонн коренів.

Майже дві тисячі молодих водіїв автомобілів області були залучені на перевезенні цукрових буряків. Усі вони рівнялися на комсомольця з Доліського районного об'єднання «Сільгосптехніка» Леоніда Романова, який із самого початку жив успішно очолює соціалістичне змагання серед своїх ровесників.

І ось останній ревіс. Леонід спокійно веде машину, прискорюючи рух на рівному, пригальмуючи на поворотах. Дорога знайома, ще влітку він з току колгоспу імені Горького вивозив

на здоборівний пункт зерно. Тепер поле змінило кольори: світло-бронзовий, золотавий — на сіро-чорний. Але, як і на посівні раніш зернових, не знав утоми молодий водій. Тоді він перевіз 17 390 центнерів хліба, виробив 56 100 тонна-кілометрів, став переможцем у змаганні серед молодих водіїв автомобілів району, його нагородили Грамотою райкому комсомолу. На бурякових трасах теж показав зразки ударної праці.

Славши на трудову ювілейну пахту, він при плані 1198 тонн доставив на цукровий завод 2137 тонн коренів. Виробивши з початку бурякових жнив 129 803 тонна-кілометри, Леонід Романов очолює республіканське змагання серед водіїв зайнятих на перевезенні цукрових буряків. Пого нагородили Почесною грамотою обкому комсомолу.

Фото Ю. ДІВАННИКОВА.

6—5500 ТОНН!

Валентин Ястремський, порадившись напередодні бурякових жнив зі своїм помічником Віктором Настасівським, вирішив зібрати врожай на 70-гектарній площі. Включився в республіканське соціалістичне змагання молодих водіїв бурякозбиральних комбайнів.

І ось комсомольський екіпаж Валентина Ястремського з колгоспу імені Фрунзе напередодні свята 60-річчя Великого Жовтня рапортував Батьківщині: він упорався збирати на 156-гектарній площі, накопавши по-над 5500 тонн цінної сировини.

В. КОРИННИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій
Ульянівського райкому комсомолу.

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ

По-ударному працює колектив Великоградського тракторно-бульварного виробничого об'єднання: в рахунок триває року п'ятиріччя тут трудяться понад 4 тисячі чоловік. Додатково до валовою ювілейною року з початку січня тракторобудівники випустили сотні машин.

Деструктивно працює на потужній машині Чугеського напівстанію (Узбецька РРФСР). Ініціатива організації виробництва валу з Північного Ферганаського кінгау і піднімають її на висоту 185 метрів, зростаючи 10 тисяч гектарів земель у господарстві Чугеського району. Увійдя трактористи в перший рік ініціативи, вони не тільки працювали на збиранні валу, що подіється на гектарі нагорі, а виробляють вал для промпіслях загальної області, шведських від станій.

«З індустрією — у різні сезони». Це стало девізом для молоді об'єднання «Лінійної димки» Виробничого району. Всі 18 спеціалістів цього передового господарства підійшли до ліній — утримувати техніку місцевої сільськогосподарської машини. Молоді трудівники виконали чимало важких робіт, розвинули в області соціалістичну конкуренцію і техніку.

Кваліфікаційні спеціалісти допомогли високим господарство в часі збирання. У цьому році тут одержали рекордний урожай — на 30 з лишнім центнерів зерна з гектара, а наній мазока від сирого преравняє 3500 кілограмів.

(ТАРС).

НА ЛІНІІ ЧИТАЧ-ГАЗЕТА

НА ЛІНІІ ЧИТАЧ-ГАЗЕТА

В початку року редакція одержала 6520 листів

Давненько те було. Коли у восьмому класі писали твір про вибір професії...

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

ЯК РІДНА СЕСТРА ОЛЕСІ

герцетями. Їх добре знають у колгоспі, поважають як сумлінних і чесних працівників...

Що в газеті, не те тепер село, яким було раніше. Та й тракторів не вважають за нещастя...

Давненько те було. А точніше, майже одинадцять років тому. І коли Валентина Андріївна в пам'яті перебирає пережите...

Понад десять років тому вона закінчила училище механізації, приїхала додому...

— То чим похвалитися можеш? — запитає батько, Андрій Михайлович, деську.

— А тим, що закінчила училище з відзнакою.

— От і добре, — озвався старший брат Валентини, Василь Андрійович. — Значить, нашого полку прибуло...

— Тоді йди до мене у бригаду, — з несприхованою радістю сказав менший брат, Дмитро Андрійович.

Річ у тому, що батько тривалий час працює обліковцем тракторної бригади, обоє синів — Василь і Дмитро — трак-

дорослих, усміхався сам до себе, а потім промовив:

— Виросту, теж стану трактористом. ...Нині Парго ходить до десятого класу...

...Дим-димок од машин мов дівочі літа... І Валентина, як і її брати, з весни починала свій трудовий рік...

Так і минав час у трудових буднях, господарських клопотах, які стали для неї такими ж необхідними, як спілкування з людьми...

У Коробиному ім'я Валентини Андріївни Підпирогори, як і минав її братів, добре відоме і всім шановане. Людям славять працю своєї країни...

...Мати Валентини, Катерина Андріївна Назаренко, побачивши фотографії дочки на сторінках районної газети, замислилась...

Ваша стаття, що публікується в журналі, потрібний передусім спеціальний зал чи спортивний майданчик. Навіть звичайного вечора танців не влаштуєш...

Там, де бойова, ініціативна рада гуртожитку разом з вихователем чітко планує свою роботу, враховуючи зріслі духовні запити молоді...

В. ШУЛЬГА,

позаштатний кореспондент «Молодого комунара», Новомиргородський район.

СЕРІОЗНА РОЗМОВА.

Фото В. ГРИБА.

ЧИТАЧ КРИТИКУЄ

ДОКИ Ж ЛУЗАТИ НАСІННЯ?

Вони стояли біля гуртожитку. Млява розмова переривалася тріском насіння, яке лузали хлопці і дівчата...

— Як думаете провести вечір? На запитання почувла несправу відповідь: — Хто його знає...

А це почувла, що в гуртожитку Світловодського будівельного управління № 1 тресту «Олександріяважбуд» на суботу й неділю багато мешканців роз'їжджаються по домівках...

На жаль, і в будні невесело в цьому гуртожитку. Воно й зрозуміло. Цікавий і змістовний відпочинок нелегко організувати. Адже для того, щоб провести спортивні змагання...

Л. ЧОРНА,

робкор. м. Світловодськ.

ЧИТАЧ ДІЛИТЬСЯ РОЗДУМАМИ

„ВІЯВІВ СЕБЕ...“

На лаві підсудних учень міського професійно-технічного училища № 6 — Сергій Бабенко. Йому всього шістьнадцять років...

леному місці? Адже пазкурва були люди.

Якось увечері Сергій, звеселявши собі настрий пляшкою міцного вина, разом із друзями понавися у сквері ВЛКСМ біля автобусної зупинки...

Саме про це думав, наближаючись до сумнівної компанії, старший інспектор у справах неповнолітніх УВС комсомольця В. Шевчук. Ні, на ньому того вечора не було форменого одягу, він відпочивав. Однак підійшов і запропонував молодикам, що розпелесались, поводитись пристойно.

Підліткові Сергію Бабенко не сподобалося таке втручання в їхні розваги: він ударив Шевчука раз, другий, третій... Суд давно закінчився. Сергій Бабенка позбавлено волі. Я гортаю судову справу, і мене не полишає думка: яким шляхом ішов цей підліток до правопорушення? Чи не шля-

хом отой байдужості, з допомогою котрої обминали його компанію перехожі у сквері ВЛКСМ?

Був колись у Сергія батько. Пив, хуліганив, потім, залишив сім'ю. Не знайшов стежки до травмованої душі хлопця й вітчим. Мати Сергія, диспетчер хлібозаводу № 2 Ніна Парфентіївна Олійник, вирішила проблему виховання сина швидко й легко: відправила його до своєї сестри в село і забула про його існування. На запитання судді про те, чи знає вона, як поводитись син, чим займається, Ніна Парфентіївна знизала плечима і неохоче відповіла: «Зі слів Сергія знало, що він брав десь колись участь у якійсь бійці, але подобицями не цікавилась».

А жаль, що в колективі хлібозаводу не нагадали матері про її обов'язок виховувати дитину.

Викликає тривогу й інше. Сергій був не один. Як могло статися, що двадцятирічним комсомольцем Віктором Алтуховим та Анатолієм Бакану сподобалися вінки хулігана? Адже вони, ставши на його захист, теж намагалися прогнати сміливця, який навмисно втрутився у їхнє «дозвілля».

Довго відповіді шукати не довелося, обидва працюють монтажниками в будівельному управлінні № 50 «Термозолотія» тресту «Ужтермозолотія». Якщо робити висновки з характеристик, виданих керівництвом і громадськими організаціями, то ці хлопці взагалі поза будь-якими підозрами. Вони, як показано в характеристиках, виявляли себе з позитивною боку, до роботи ставляться добросовісно...».

Оце й все, що знає про них колектив дільниці № 5. Як поводяться молоді люди в побуті, чим цікавляться, з ким товаришують — на всі ці запитання колектив відповіді не зміг.

С. СОЛОДЧЕНКО, голова народного суду Лейніського району м. Кіровоград.

У кожній газеті, як і у кожній людині, є свій день народження. День народження «Молодого комунара» — 5 грудня 1939 року.

...Ми обережно гортаємо перші підшивки молодіжної газети, на сторінках котрої щедро вихлопнулися молодечі завзяття, ентузіазм наших земляків, юнаків і дівчат сорокових років. Скільки їх, наших головних кореспондентів — читачів, полягло через кілька років на фронтах Великої Вітчизняної... Скільки сьогодні на заслуженому відпочинку...

Але приходять і приходять до газети листи від юнаків і дівчат — дітей і внуків тих, хто так і не дописав свого вірша.

Ми обережно гортаємо перші підшивки, і то наче доторж до турбот молоді Країни Рад. І газетні полоси, сьогодні історичні, допомагають нам побачити, як справджувався мрій

Газета-78

наших читачів і стало дійсністю те, про що вони навіть і не мріяли...

Ми продовжуємо літопис нашого щасливого сьорогодення, ми, 60 тисяч людей різного віку, читачів молодіжної газети.

Якою буде вона, наша газета, в 1978 році? Певно, будуть перемоги, будуть і поразки, буде і вдячність читачів — за підтримку нового, безкомпромісного боротьбу з недоліками, за дружню пораду і тепле співчуття.

Розповідатиме газета про трудове сьорогодення юнаків і дівчат області. Вона була, триває сьогодні і буде завжди — звитяжна праця радянської молоді в ім'я процвітання рідної Вітчизни. А рік 1978 — то рік 60-річного ювілею ВЛКСМ. І забувають радістю трудових перемог репортажі, нариси та інформації з міст і сіл, уплетуться в мелодію хліборобської праці трудові рапорти комсомольсько-молодіжних колективів.

Але це не означатиме, що ми замовчуватимемо недоліки. Безжалібно проїдется по бракоробах, груб'яках наше «П'яте колесо» — сатирична сторінка. Принципово, відверто розмову про якість роботи поведуть учасники рейдів «Комсомольського прожектора», животрепетні проблемні питання порушуватимуть у своїх кореспонденціях наші журналісти.

Про те, чим живуть наші юнаки і дівчата, про що мріють, як учаться, які книги читають, — про все це розповідь газета наступного року.

Про омріяну тобою професію ти зможеш дізнатися з інтер'ю, які газета подаватиме під рубриками «Розповідатиме про професії», «Абітуріент-78».

Любителі мистецтва знайдуть багато цікавого для себе в матеріалах під рубриками «Театр», «Фільм рецензує читач». Літературна сторінка «Гроно» порадує любителів поезії добірками віршів.

Цікава розмова про шлюб, сім'ю і кохання продовжиться в дискусійному клубі «МК», який відкривав нещодавно і який уже остиг завоювати своє визнання. — «Клубі молоді сім'ї»...

Кажуть, що у газети короткий вік, що вона живе один день. Та ми гортаємо перші поруділі підшивки обласної молодіжної, і постають перед нами роки, коли над континентами бушували шалені бурі, коли країна крізь труднощі впевнено йшла до перемоги...

Минуть роки, і хтось так само обережно гортатиме сторінки сьородішнього «Молодого комунара». І позадить нам, сьогоднішнім... І познайомиться з нами, сьогоднішніми.

А поки що на другому поверсі в будинку під номером 36 по вулиці Луначарського довго не гасне світло, дзвінко лунають кроки кур'єра, який привіз із друкарні відбитки наступного номера, впевнено вибиває літери друкарська машинка, влітається в поліфонію звуків телефонний дзвінок...

Звтра ти знову триматимеш у руках свою молодіжну газету.

Не забудь передплатити „Молодий комунар“

Вони живуть у різних містах, країнах і навіть на різних материках. Вони розмовляють різними мовами і можуть мати різний колір шкіри. Та всі вони прийдуть сьогодні до своїх аудиторій з піднесеним настроєм — сьогодні вони відзначають Міжнародний день студентів. Успіхами в навчанні і праці зустрічають своє свято радянські студенти, яким Великий Жовтень відкрив необмежені можливості для розв'язання творчих здібностей, прилучення до скарбниці культури, для освіти.

Про Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування, який є одним із кращих серед споріднених вузів республіки, про його славу історію та багате сьогоднішнє майбуття розповідає вже не раз. У стінах цього закладу здобувають освіту сотні майбутніх інженерів. Нині серед студентського свята ми попросили секретаря комітету комсомолу Миколу ВНАСЕНКА розповісти про те, чим живуть ці студенти вузу.

ВЧИТЬСЯ—ГОЛОВНЕ

Після занять до комітету комсомолу заглянув комсорг:

— Радійте разом з нами! Знову жодної дітки під час атестації!

І недарма радістю комсорг ділився саме в комітеті комсомолу. Значно підвищилась роль комсомольських організацій у боротьбі за глибокi й міцні знання. Тільки на засіданнях курсових і факультативних бюро питання успішності за минулий навчальний рік розглядали 109 разів. Велику роль відіграє і навчально-виховні комісії інституту і факультету. Їх члени не тільки контролюють стан успішності. До кожного з них можна завжди звернутися по пораду, практичну допомогу. А вже до складу комісії увіходять ті, хто самі показують приклад у навчанні. Так, навчально-виховні комісії факультетів сільськогосподарського машинобудування і ремонту — технічного очолюють лєнінські студенти Назар Кафтан і Віталій Бубнов.

І знову поспішають студенти в бібліотеки, креслярські зади, лабораторії. Вони

здобувають знання, котрі згодом знадобляться їм на виробництві. Тож знання повинні бути відмінними.

НАСНАГА ТВОРЧОСТІ

Хто краще працює — той, що приводить у дію механізм, не задумуючись над його роботою, чи той, хто шукає шляхів для ефективнішої його дії? Залитакня це, мабуть, зайве. Тільки творча робота може принести справжню користь народному господарству. То кому ж, як не майбутнім інженерам, творцям нової техніки, прилучитися до дослідної роботи? І робити це треба ще на студентській лаві. Бо стати винахідником, дослідником, людиною пошуку не так просто.

Науково-дослідна робота в інституті — це і наукові гуртки та науково-технічні семінари, і студентські проектно-конструкторські бюро та реальні курсові й дипломні проекти, і конкурси та науково-технічні олімпіади. Цілу низку конструкторських розробок, виконаних студентськими проектно-конструкторськими бюро, вже впроваджено на підприємствах міста.

Велику роль у формуванні наукового світогляду студентів відіграє олімпіада «Студент і науково-технічний прогрес». Її учасниками є 1108 юнаків і дівчат.

А ПІСНЯ—ВІЧНА

— Мені здається, тут трохи тихіше потрібно. Ану да-

вай іще раз спробуємо...

— «Там удали за рекой...» — тиха мелодія знову розливається залом.

Якщо ти стоїш у коридорі, то визначити, хто проводить репетицію, не так просто. Адже на базі факультетів інституту тільки вокально-інструментальних ансамблів створено чотири. А ще в інституті виявилось чимало прихильників хорів і об'єднань найбільшої кількості учасників (самодіяльності), двадцять дівчат віддають перевагу жіночому вокальному ансамблю. Та всі захоплення студентів важко полічити. Бо є ще агібригада «Піфагор», колектив бального й народного танцю, студентський театр мініатюр.

Хто з них завоював найбільше широкі оплески глядачів? Знову-таки математика безсила відповісти на це. Вокально-інструментальний ансамбль «Явір» уже третій рік радує своїм репертуаром не тільки студентів інституту. Він не раз був лауреатом різних міських та обласних конкурсів, таких, як «Гітара-76», «Молоді голоси-76» та інші.

А влітку «Явір» 14 разів відіграв до бічків студентських будівельних загонів, до трудівників полів підшефних колгоспів. Агібригада «Піфагор» було удостоєна честі відкривати святковий концерт Кіровоградського району, що відбувся напередодні ювілею Жовтня в музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького.

На фотографії: Алімхан ЛАПАСОВ вже четвертий рік здобуває в Кіровограді фах інженера. Через деякий час він буде викладати російську мову і літературу в одній із шкіл рідного Узбекистану. Та ніколи не забуде він міста своєї студентської юності, українських друзів, годин, проведених в бібліотеці. Улюблене місце занять Юлі БІДЮК, третьокурсниці педагогічного факультету — теж читальний зал інститутської бібліотеки; внизу — студенти факультету інженерської мови на заняттях в аудиторіальному кабінеті.

Фото В. КУВЧАКА.

Наша адреса і телефони

316030. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Прем'єра вистави народного театру

«По годиннику на Спаській вулиці Люди час звіряють на землі». Расул Гамзатов.

ЙОГО СЕРЦЯ ЖИВИЙ ВОГОНЬ

«КРЕМЛІВСЬКІ КУРАНТИ» М. Погодіна на сцені червонозориців — це не просто черговий вдалий спектакль, це продуманий і серйозний вклад колективу народного театру в багату чудовими традиціями театральну культуру області. Особливо приємно, що перші глядачі ознайомилися з новою роботою заводських аматорів театрального мистецтва в дні святкування 60-річчя Великого Жовтня.

Вже перші враження від вистави свідчать про оригінальний і своєрідний сценічний задум, про уважне, а головне — сумісне прочитання засобами театру одного з кращих творів радянської драматургії. Режисер-постановник М. Барський, знову розуміючи педагогічне, виховне значення п'єси, особливо для молоді, доб'явся від кожного образу, кожної картини емоційного спаху, здатного перенести ідейний зряд у серце і свідомість глядача. Створений ним пролог до вистави веде до глядача у спокійний глибокий життєвий правди, важкий 1920 рік. На фоні зруйнованої Росії — образ Леніна, найлюдянішої людини, геніального організатора мас і реалістичного мрійника. Так діалектично подано епоху: руїни старого світу і вождь, який безмежно вірить у народ, у його світле майбутнє і творить його...

Роль В. І. Леніна виконує досвідчений артист, ветеран сценічного мистецтва О. Волошин. Йому вдалося не тільки досить точно створити зовнішній портрет вождя, оволодіти лєнінським жестом, поглядом, сілхом, мовою, а й розкрити широту його думки, силу революційної пристрасті, нестримну волю діяти для щастя трудової людини. Разом з цим артист уміло передає лєнінську скромність, простоту, прагнення поради, допомогти людині. Відчувається, що до створення образу Леніна артист ішов роками, багато прочитав, переглянув чимало кінострічок, художніх полотен Лєнініани.

Образ старого російського інженера, інтелігента Забеліна, що сприйняв революцію як крах науки, техніки, освіти, створив шофер заводу «Червона зірка» А. Варфоломєєв. Забелін торгує сірниками на базарі. Торгує демонстративно, з викликом. Йому, енергетикові, який в умовах церизму марно мріяв про будівництво електростанцій на великих ріках Росії, здається, що його знання тепер нікому не потрібні. А Варфоломєєв правдиво й неовочинно переідає стан свого героя, коли його викликають до Кремля, де Ленін пропонує йому, спеціалістові, скласти доповідь про можливість будівництва гідроелектростанцій.

Головна тема «Кремльських курантів» — залучення інтелігенції на бік Радянської влади. І тому сцена зустрічі Забеліна з Леніним — кульмінаційна у виставі. Забелін, вважаючи, що його зрештували, прихопив із собою задалегідь приго-

товлений вузлик з одягом, але раптом опинився в кремльському кабінеті. І коли Ленін гнівно осуджує його за те, що він торгує сірниками, Забелін каже:

— Мені нсма до чого доластися рук... Мене ніхто не кликав.

— А чому ми повинні все «климати» — обурено питає Ленін.

Тут, у розмові з Леніним, Забелін зрозумів, що зрештою сталось. Він захопився лєнінською ідеєю електрифікації країни.

...Дома Забелін схвилювано каже дочці Маші (Ж. Терешкіна):

— Я шойно у Кремлі бачив геніальну людину!

Тут у Варфоломєєва — Забеліна, вирвалася назавні радість, що було затамовано, приглушено роками заперечення і зневіри, так відбулося духовне переродження людини.

Іша важлива, символічна тема проходить у спектаклі — тема Кремльських курантів. Ше торгуючи сірниками на гомінній бархатці, Забелін гірко нарікає: «Зламався головний годинник у державі». Робітники, що ремонтують уночі трамвайну лінію, зустрівшись із Леніним, зауважують: «Раніше, було, кремльські біли. А тепер мовчать». — «Це дуже погано, — відповідає Ленін. — На Кремлі ніколи не повинен мовчати годинник. І він доручає Рибакєву знайти майстра для ремонту курантів».

Годинникар у виконанні М. Калкіна, художника з «Червоної зірки», правдивий у найтонших деталях — у манері говорити, сидіти, рухатись, у кожному жесті, а головне — у філософських судженнях про те, що його мистецтво не знаходить застосування. І раптом Ленін пропонує відремонтувати Кремльські куранти. Артист вдало прикрасив свого героя почлими радості і відправив його (не завтра, а сьогодні, негайно ж) на Спаську бауту, щоб пустити в хід головний годинник держави. І в годинникаря нєвелика, але й велика викликала загальне схвалення в залі.

Тонко розуміє душевний стан і емоцію чоловіка, і дочка Маші дружина Забеліна (Б. Ельберг). Вона, незважаючи на докучливу присутність гостей — переляканих скелетиків і оптимістів, прагне до того, щоб у сім'ї був лад. А коли приносить обід своєму чоловікові у новосторонній науковий заклад, то радіє з того, що її догляд за вченим уже виходить за межі особистого, сімейного.

Яскравими, колоритними вишшли образи жєбракчи (О. Рязанцева), снєптика (І. Буданцев), іноземного письменника (Р. Іщенко).

Лаконічно й просто, зі смаком здійснює оформлення вистави художник В. Єременко.

Фінальна сцена полна світла. Обличчя Леніна осяяє щєсливою усмішкою, адже здійснення великої мрії — справа недалеких років. В урочисту тишу вривається мелодія підремонтваних Кремльських курантів. Головний годинник держави відлічує новий час. Звучить «Інтернаціональ».

М. КУБРЯНСЬКИЙ.

На знімку: сцена з вистави

Фото В. МОШЕНЬСЬКОГО.

Т. в. с. редактора М. СЕМЕНЮК.